निष्टङ्कोक्तो हृषीकेशस्त्वदर्थे कुरुनन्दन । मया सम्बन्धकं तुल्यमिति राजन् पुनः पुनः ।
नच तद्वाक्यमुक्तं वै केशवः प्रत्यपद्यत । नचाहमुत्सहे कृष्णं विना स्थातुमपि क्षणं ।
नाहं सहायः पार्थस्य नापि दुर्योधनस्य वै । इति मे निश्चिता बुद्धिर्वासुदेवमवेक्ष्य ह । १८०
जातोऽसि भारते वंशे सर्व्वपार्थिवपूजिते । गच्छ युध्यस्व धर्म्मेण क्षात्रेण भरतर्षभ ।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ इत्येवमुक्तस्तु तदा परिष्वज्य हलायुधं । कृष्णं चापहृतं ज्ञात्वा युद्धान्मेने जितं जयं ।
सोऽभ्ययात्कृतवर्म्माणं धृतराष्ट्रसुतो नृपः । कृतवर्म्मा ददौ तस्य सेनामक्षौहिणीं तदा ।
स तेन सर्व्वसैन्येन भीमेन कुरुनन्दनः । वृतः परिययौ हृष्टः सुहृदः सम्प्रहर्षयन् ।
ततः पीताम्बरधरो जगत्स्रष्टा जनार्दनः । गते दुर्य्योधने कृष्णः किरीटिनमथाब्रवीत् । १८५
अयुध्यमानः कां बुद्धिमास्थायाहं वृतस्त्वया ।
॥ अर्ज्जुन उवाच ॥ भवान् समर्थस्तान् सर्व्वान्निहन्तुं नात्र संशयः । निहन्तुमहमप्येकः समर्थः पुरुषर्षभ ।
भवांस्तु कीर्त्तिमाल्लोके तद्यशस्त्वं गमिष्यति । यशसा चाहमप्यर्थी तस्मादसि मया वृतः ।
सारथ्यन्तु त्वया कार्य्यमिति मे मानसं सदा । चिरराजेप्सितं कामं तद्भवान् कर्त्तुमर्हति ।
॥ वासुदेव उवाच ॥ उपपन्नमिदं पार्थ यत्स्पर्द्धसि मया सह । सारथ्यं ते करिष्यामि कामः सम्पद्यतां तव । १९०
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ एवं प्रमुदितः पार्थः कृष्णेन सहितस्तदा । गतो दाशार्हप्रवरैः पुनरायाद्युधिष्ठिरं ।
इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्व्वणि सेनोद्योगपर्व्वणि कृष्णसारथ्यस्वीकारे षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ शल्यः श्रुत्वा तु दूतानां सैन्येन महता वृतः । अभ्ययात्पाण्डवान् राजन् सह पुत्रैर्म्महारथैः ।
तस्य सेनानिवेशोऽभूदध्यर्द्धमिव योजनं । तथा हि विपुलां सेनां बिभर्त्ति स नरर्षभः ।
अक्षौहिणीपतीराजन् महावीर्य्यपराक्रमः । विचित्रकवचाः शूरा विचित्रध्वजकार्म्मुकाः ।
विचित्राभरणाः सर्व्वे विचित्ररथवाहनाः । विचित्रस्रग्धराः सर्व्वे विचित्राम्बरभूषणाः । १९५
स्वदेशवेशाभरणा वीराः शतसहस्रशः । तस्य सेनाप्रणेतारो बभूवुः क्षत्रियर्षभाः ।
व्यथयन्निव भूतानि कम्पयन्निव मेदिनीं । शनैर्व्विश्रामयन् सेनां स ययौ येन पाण्डवः ।
ततो दुर्य्योधनः श्रुत्वा महात्मानं महारथं । उपायान्तमभिद्रुत्य स्वयमानर्च भारत ।
कारयामास पूजार्थं तस्य दुर्य्योधनः सभाः । रमणीयेषु देशेषु रत्नचित्राः स्वलङ्कृताः ।
शिल्पिभिर्व्विविधैश्चैव क्रीडास्तत्र प्रयोजिताः । तत्र माल्यानि भोज्यानि भक्ष्यं पेयञ्च सत्कृतं । २००
कूपाश्च विविधाकारा मनोहर्षविवर्द्धनाः । वाप्यश्च विविधाकारा ओदनानि गृहाणि च ।
स ताः सभाः समासाद्य पूज्यमानो यथाऽमरः । दुर्य्योधनस्य सचिवैर्देशे देशे समन्ततः ।
आजगाम सभामन्यां देवावसथवर्च्चसं । स तत्र विषयैर्युक्तैः कल्याणैरतिमानुषैः ।
मेनेऽभ्यधिकमात्मानमवमेने पुरन्दरं । पप्रच्छ स ततः प्रेष्यान् प्रहृष्टः क्षत्रियर्षभः ।
युधिष्ठिरस्य पुरुषाः केऽत्र चक्रुः सभा इमाः । आनीयन्तां सभाकाराः प्रदेयाहा हि मे मताः । २०५
प्रसादमेषां दास्यामि कुन्तीपुत्रोऽनुमन्यतां । दुर्य्योधनाय तत्सर्व्वं कथयन्ति स्म विस्मिताः ।